

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 10Sžfk/58/2019  
Identifikačné číslo spisu: 9015010055  
Dátum vydania rozhodnutia: 11.12.2019  
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:9015010055.1

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a JUDr. Igora Belka, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Obec Dolný Bar, so sídlom Dolný Bar č. 30, zastúpeného JUDr. Andrejom Struhárom, advokátom so sídlom Kubániho 16, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom Námestie Ľ. Štúra 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 3958/2015-1.10.2 zo 4. júna 2015, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/223/2015-59 zo 4. apríla 2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 2S/223/2015-95 z 24. mája 2019, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

### Odôvodnenie

1. Rozsudkom č. k. 2S/223/2015-59 zo 4. apríla 2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 2S/223/2015-95 z 24. mája 2019 Krajský súd v Bratislave podľa § 190 Správneho súdneho poriadku zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 3958/2015-1.10.2 zo 4. júna 2015, ktorým žalovaný oznámil žalobcovi, že jeho rozklad proti prvostupňovému rozhodnutiu žalovaného č. 48069/2014, sp. zn. 6127/2014-5.5 z 5. novembra 2014 (ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť vrátiť finančné prostriedky poskytnuté na projekt „Dolný Bar - kanalizácia“ z Operačného programu životné prostredie) bol podaný po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Žalovaný zároveň uviedol, že prvostupňovému rozhodnutiu žalovaného č. 48069/2014, sp. zn. 6127/2014-5.5 z 5. novembra 2014 bolo žalobcovi doručené v súlade so správnym poriadkom a zároveň nie je daný dôvod pre začatie konania podľa § 65 a nasl. Správneho poriadku vo veci preskúmania napadnutého rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

2. Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že prvostupňové rozhodnutie z 5. novembra 2014 (o povinnosti vrátiť finančné prostriedky) doručoval žalovaný žalobcovi do vlastných rúk (v súlade s § 24 ods. 1 Správneho poriadku). Uvedené rozhodnutie za žalobcu prevzala od poštového doručovateľa

splnomocnená osoba, o čom svedčí príslušná doručenka. Prvostupňové rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 19. novembra 2014. Žalobca mohol proti nemu podať rozklad do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Pokiaľ žalobca podal proti prvostupňovému rozhodnutiu odvolanie až dňa 26. januára 2015, urobil tak po lehote ustanovenej zákonom.

3. Krajský súd uviedol, že neexistoval dôvod nedôverovať správnosti údajov uvedených na doručenke, teda že dňa 19. novembra 2014 splnomocnený zástupca žalobcu prevzal prvostupňové rozhodnutie. Zároveň krajský súd zdôraznil, že žalobca nepredložil žiaden dôkaz o tom, že okrem starostu nebola žiadna iná osoba oprávnená preberať poštové zásielky doručované žalobcovi a tiež žalobca nepredložil žiaden dôkaz, že by osoba, ktorá prevzala zásielku s prvostupňovým rozhodnutím, nebola osobou oprávnenou za žalobcu preberať jemu určené zásielky.

4. Krajský súd svoje závery podporil poukázaním na to, že v administratívnom spise sa nachádza viacero listín doručovaných žalobcovi do vlastných rúk, pričom na príslušných doručenkách sa nachádza podpis starostu ako štatutárneho zástupcu obce alebo podpisy splnomocnencov žalobcu. V dvoch prípadoch, v prípade prvostupňového rozhodnutia žalovaného č. 48069/2014, sp. zn. 6127/2014-5.5 z 5. novembra 2014 a v prípade listu žalovaného č. 2397/2015-5.5, záznam č. 4556/2015 z 28. januára 2015 (oznámenie námietky proti výkonu rozhodnutia - odpoveď), prevzala uvedené listiny za žalobcu tá istá osoba, čo vyplýva zo zhodných podpisov na príslušných doručenkách a písaného textu „SPLNOMOCNENEC“. Tá istá osoba za žalobcu prevzala aj exekučnú výzvu č. záznamu 1795/2015 zo 16. januára 2015, na ktorú žalobca reagoval dvoma listami z 26. januára 2015. Krajský súd ustálil, že nakoľko žalobca reagoval na výzvu žalovaného zo 16. januára 2015, ktorú za žalobcu prevzal splnomocnenec dňa 19. januára 2015, nepochybne sa táto zásielka dostala do jeho dispozičnej moci, pričom právne účinky doručenia v tomto prípade žalobca ani nenamietal.

5. Krajský súd z uvedených zistení vyvodil záver, že osoba podpísaná na doručenke preukazujúcej doručenie prvostupňového rozhodnutia žalovaného bola oprávnená k prevzatíu zásielky, správny orgán nemal dôvod nedôverovať správnosti údajov uvedených na doručenke, preto správne vyhodnotil, že dňa 19. novembra 2014 žalobca (prostredníctvom splnomocneného zástupcu) prevzal prvostupňové rozhodnutie. Krajský súd zdôraznil, že žalobca nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by uvedené závery vyvrátil.

6. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť a žiadal, aby najvyšší súd zrušil napadnutý rozsudok a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žiadal priznať nárok na náhradu trov kasačného konania. Kasačnú sťažnosť odôvodnil tým, že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a zároveň krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. f) a g) Správneho súdneho poriadku).

7. Sťažovateľ namietal, že krajský súd nesprávne posúdil, či postup žalovaného bol v súlade s § 60 Správneho poriadku, podľa ktorého odvolací orgán je povinný preskúmať i oneskorené odvolanie z toho hľadiska, či neodôvodňuje obnovu konania alebo zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Žalovaný však neskúmal, či do úvahy neprichádza obnova konania, preto bolo napadnuté rozhodnutie (oznámenie) predčasné. Na tento nedostatok mal správny súd prihliadať ex offo, pretože sa týka rozhodovania žalovaného, kedy je sám žalovaný povinný konať z úradnej právomoci.

8. Sťažovateľ uviedol, že žalovaný pri uložení povinnosti vrátiť finančné prostriedky nepostupoval podľa § 27a zákona č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 528/2008 Z.z.“). Sťažovateľ poukázal na to, že v žalobe namietal nedodržanie zákonného postupu žalovaným, pričom tieto namietané skutočnosti by mohli byť dôvodom obnovy konania podľa § 62 ods. 1 písm. a), c) a e) Správneho poriadku.

9. Podľa názoru sťažovateľa krajský súd len pomerne zjednodušujúco konštatoval, že sťažovateľovi bolo

doručené prvostupňové rozhodnutie a odkazoval na doručku, ktorá to má dokazovať. Sťažovateľ tvrdí, že v konaní nebola preukázaná taká skutočnosť, ktorá by doručenie rozhodnutia jednoznačne preukazovala.

10. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že rozsudok krajského súdu považuje za vecne správny a navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť. Žalovaný vo vzťahu k námietkam sťažovateľa poukázal na to, že námietku ohľadne nedodržania postupu podľa § 60 Správneho poriadku žalovaným a neskúmania prípadného naplnenia podmienok obnovy konania uplatnil sťažovateľ až v kasačnej sťažnosti. Vecne k tejto námietke žalovaný uviedol, že s tým, či oneskorené odvolanie neodôvodňuje obnovu konania, sa vysporiadal na strane 2 a 3 napadnutého listu žalovaného, keď uviedol, že ministerstvo postúpilo podanie sťažovateľa odvolaciemu orgánu, aby oneskorené odvolanie preskúmal z toho hľadiska, či neodôvodňuje obnovu konania alebo zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

11. Pokiaľ išlo o samotné preukázanie doručenia prvostupňového rozhodnutia, túto skutočnosť podľa žalovaného nepochybne preukazuje doklad o doručení (doručenka do vlastných rúk s opakovaným doručením), z ktorého nepochybne vyplýva doručenie prvostupňového rozhodnutia sťažovateľovi dňa 19. novembra 2014.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci, ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 Správneho súdneho poriadku, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 Správneho súdneho poriadku), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk) (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

13. Podľa § 27a ods. 1 zákona č. 528/2008 Z.z. ak riadiaci orgán zistí porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania, môže vyzvať prijímateľa na vrátenie poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky.

14. Podľa § 27a ods. 2 zákona č. 528/2008 Z.z. ak prijímateľ nevráti príspevok alebo jeho časť na základe výzvy podľa odseku 1, riadiaci orgán oznámi podnet orgánu podľa osobitného predpisu.

15. Podľa § 27a ods. 3 písm. b) zákona č. 528/2008 Z.z. ak bolo na základe podnetu podľa odseku 2 zistené porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania, riadiaci orgán rozhodne o vrátení jeden a pol násobku sumy uvedenej vo výzve podľa odseku 1, najviac však 100 % poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky, ak bolo zistené porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania uvedené v protokole, ktoré malo alebo mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania a za ktoré sa neukladá pokuta podľa písmena a).

16. Podľa § 27a ods. 7 zákona č. 528/2008 Z.z. na konanie podľa odsekov 3 a 5 sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

17. Podľa § 24 ods. 1 Správneho poriadku dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, výzvy a predvolania, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

18. Podľa § 25 ods. 1 Správneho poriadku písomnosti určené do vlastných rúk adresované orgánom a právnickým osobám sa doručujú ich zamestnancom povereným prijímať písomnosti. Ak nie je určený zamestnanec na prijímanie písomností, doručí sa písomnosť určená do vlastných rúk tomu, kto je oprávnený za orgán alebo právnickú osobu konať.

19. Podľa § 61 ods. 1 Správneho poriadku proti rozhodnutiu ústredného orgánu štátnej správy, vydanému v prvom stupni, možno podať na tomto orgáne v lehote 15 dní odo dňa oznámenia

rozhodnutia rozklad; včas podaný rozklad má odkladný účinok.

20. Podľa § 61 ods. 3 Správneho poriadku ustanovenia o odvolacom konaní sa primerane vzťahujú aj na konanie o rozklade.

21. Podľa § 54 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie treba podať v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia, ak inú lehotu neustanovuje osobitný zákon.

22. Podľa § 60 Správneho poriadku odvolací orgán je povinný preskúmať i oneskorené odvolanie z toho hľadiska, či neodôvodňuje obnovu konania alebo zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

23. Podľa § 62 ods. 1 Správneho poriadku konanie pred správnym orgánom ukončené rozhodnutím, ktoré je právoplatné, sa na návrh účastníka konania obnoví, ak

- a) vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania;
- b) rozhodnutie záviselo od posúdenia predbežnej otázky, o ktorej príslušný orgán rozhodol inak;
- c) nesprávnym postupom správneho orgánu sa účastníkovi konania odňala možnosť zúčastniť sa na konaní, ak to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie a ak sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní;
- d) rozhodnutie vydal vylúčený orgán (§ 9 a 13), ak to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie a ak sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní;
- e) rozhodnutie sa opiera o dôkazy, ktoré sa ukázali ako nepravdivé, alebo rozhodnutie sa dosiahlo trestným činom.

24. Podľa § 63 ods. 1 Správneho poriadku obnovu konania povolí na návrh účastníka konania alebo nariadi správny orgán, ktorý vo veci rozhodol v poslednom stupni.

25. Úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu kasačného bolo posúdiť správnosť právnych záverov krajského súdu, ktorý po preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného dospel k záveru, že žalovaný postupoval v súlade s platnou právnou úpravou a jeho rozhodnutie je zákonné. Po oboznámení sa s prejednávanou vecou dospel najvyšší súd k záveru, že krajský súd vec správne právne posúdil a kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

26. Predmetom preskúmania v prejednávanej veci je oznámenie žalovaného č. 3958/2015-1.10.2 zo 4. júna 2015, ktorým žalovaný oznámil sťažovateľovi, že jeho rozklad proti prvostupňovému rozhodnutiu žalovaného č. 48069/2014, sp. zn. 6127/2014-5.5 z 5. novembra 2014 (ktorým bola sťažovateľovi uložená povinnosť vrátiť finančné prostriedky poskytnuté na projekt „Dolný Bar - kanalizácia“ z Operačného programu životné prostredie) bol podaný po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Žalovaný zároveň uviedol, že prvostupňovému rozhodnutiu žalovaného č. 48069/2014, sp. zn. 6127/2014-5.5 z 5. novembra 2014 bolo sťažovateľovi doručené v súlade so Správnym poriadkom a zároveň nie je daný dôvod pre začatie konania podľa § 65 a nasl. Správneho poriadku vo veci preskúmania napadnutého rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

27. Najvyšší súd po oboznámení sa s administratívnym spisom žalovaného konštatuje, že prvostupňové rozhodnutie žalovaného č. 48069/2014, sp. zn. 6127/2014-5.5 z 5. novembra 2014 (o povinnosti vrátiť finančné prostriedky) bolo sťažovateľovi doručené do vlastných rúk dňa 19. novembra 2014, pričom podľa pripojenej doručky rozhodnutie prevzal splnomocnenec, čo potvrdil svojím podpisom. Rozhodnutie, ktoré bolo prevzatou zásielkou doručované, je na doručke identifikované číslom rozhodnutia, ktoré korešponduje s označením prvostupňové rozhodnutie žalovaného.

28. Doručka má povahu verejnej listiny a je dôkazom o tom, že písomnosť sa doručila. O údajoch uvedených na doručke platí prezumpcia správnosti, kým sa nepreukáže opak. Najvyšší súd konštatuje, že sťažovateľ nepoukázal na žiadnu indíciu a nepredložil ani nenavrhol vykonať žiaden

konkrétny dôkaz, ktorý by mal vyvrátiť skutočnosti uvedené na predmetnej doručenke. Sťažovateľ len všeobecne tvrdí, že v konaní nebola preukázaná taká skutočnosť, ktorá by doručenie rozhodnutia jednoznačne preukazovala. Opak je však pravdou. Na základe poštovej doručenky je v konaní preukázané doručenie prvostupňového rozhodnutia žalovaného sťažovateľovi. A pokiaľ sťažovateľ tvrdí opak, svoje tvrdenie musí podložiť konkrétnymi dôkazmi, resp. navrhnúť vykonať také dôkazy, ktoré by jeho tvrdenie podporili a vyvrátili by údaje uvedené na doručenke, resp. skutočnosti z týchto údajov vyplývajúce. Sťažovateľ sa na žiaden takýto dôkaz neodvolával, ani v kasačnej sťažnosti nenamietal, že na takýto dôkaz poukazyval v konaní pred krajským súdom a krajský súd sa s ním nevysporiadal. Kasačný súd preto považuje ničím nekonkretizované tvrdenie sťažovateľa, že v konaní nebolo preukázané doručenie prvostupňového rozhodnutia, za nespôsobilé spochybníť správnosť záverov krajského súdu.

29. K námietke sťažovateľa týkajúcej sa neskúmania oneskoreného rozkladu z hľadiska prípustnosti obnovy konania najvyšší súd uvádza, že sťažovateľ sa nesprávne domnieva, že krajský súd mal ex offio prihliadať na skutočnosť, či žalovaný preskúmal oneskorené odvolanie aj z toho hľadiska, či neodôvodňuje obnovu konania. Takáto povinnosť nevyplývala krajskému súdu zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (za účinnosti ktorého bolo konanie na krajskom súde začaté) a tiež ani z ustanovení Správneho súdneho poriadku (podľa ustanovení ktorého sa konanie na krajskom súde dokončilo). Z dispozitívneho princípu, na ktorom je správne súdnictvo založené, vyplýva, že žaloba musí obsahovať tvrdenia, v čom konkrétne vidí žalobca zásah do svojich práv zo strany žalovaného orgánu verejnej správy, a správny súd sa s týmito tvrdeniami musí vyporiadať. Skutočnosť, či žalovaný dodržal postup podľa § 60 Správneho poriadku, mohol krajský súd skúmať len na námietku žalobcu. Sťažovateľ však skutočnosť, že žalovaný neskúmal, či v prejednávacom prípade neprichádza do úvahy obnova konania, v podanej žalobe nenamietal.

30. Najvyšší súd v súvislosti s uvedeným tiež konštatuje, že sťažovateľ svoju námietku ohľadne nedodržania postupu podľa § 60 Správneho poriadku žalovaným v kasačnej sťažnosti nijako nekonkretizoval. Nepoukázal na žiadnu konkrétnu právnu skutočnosť, či žiaden konkrétny úkon žalovaného, resp. absentujúci postup, ktoré by naplnili jeden zo zákonných dôvodov pre obnovu konania. Jeho tvrdenie, že žalovaný nepostupoval podľa § 27a zákona č. 528/2008 Z.z., je všeobecné, a pokiaľ nie je nijako konkretizované, je pre správny súd neoveriteľné. Tvrdenie sťažovateľa, že jeho žalobné námietky by mohli byť dôvodom obnovy konania podľa § 62 ods. 1 písm. a), c) a e) Správneho poriadku, je absolútne vágnym tvrdením bez výpovednej hodnoty. Kasačný súd nemá možnosť na takéto nekonkretizované tvrdenie reagovať relevantnou argumentáciou. Nakoľko absentujú konkrétne námietky, ktoré by mali podľa sťažovateľa preukazovať také vady, ktoré by mohli odôvodňovať povolenie obnovy konania, najvyšší súd nemôže v konfrontácii s predloženou dokumentáciou žalovaného overiť ich oprávnenosť.

31. Samotná skutočnosť, že žalovaný podmienky obnovy neskúmal, sama osebe nie je dôvodom na zrušenie jeho rozhodnutia, pokiaľ sťažovateľ ani nenaznačil, ktoré skutočnosti by obnovu konania podľa jeho názoru odôvodňovali. V prípade oneskoreného odvolania v správnom konaní odvolací orgán skúma takéto odvolanie len z hľadiska, či neodôvodňuje obnovu konania alebo zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, teda oneskorené odvolanie sa považuje za podnet na preskúmanie právoplatného rozhodnutia správneho orgánu. Ak odvolací orgán zistí, že sú dané dôvody, pre ktoré sa povinne povoľuje obnovu konania na návrh účastníka konania (§ 62 ods. 1 Správneho poriadku), rozhodne o jej povolení, resp. postúpi vec prvostupňovému orgánu príslušnému na povolenie obnovy (§ 63 ods. 1 Správneho poriadku). Sťažovateľ neoznačil žiadnu konkrétnu skutočnosť, ktorú mal žalovaný považovať za dôvod na obnovu konania, teda neoznačil vadu konania, ktorá mala mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu v tom zmysle, že žalovaný mal povoliť obnovu konania, ale ju nepovolil, čím by sťažovateľa ukrátil na jeho právach.

32. Na okraj najvyšší súd uvádza, že námietku ohľadne neskúmania podmienok pre obnovu konania predniesol sťažovateľ prvýkrát až v kasačnej sťažnosti, pričom v konaní pred krajským súdom na takúto vadu konania nepoukazyval. Ako vyplýva z § 439 ods. 3 písm. b) Správneho súdneho poriadku, kasačná

sťažnosť nie je prípustná, ak sa opiera o dôvody, ktoré sťažovateľ neuplatnil v konaní pred krajským súdom, hoci tak urobiť mohol. Vzhľadom na skutočnosť, že konanie na krajskom súde bolo začaté podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a dokončené podľa ustanovení Správneho súdneho poriadku, prihliadajúc najmä na to, že pre prípustnosť odvolania, ako opravného prostriedku v správnom súdnictve podľa Občianskeho súdneho poriadku, boli zadefinované menej prísne kritéria a podmienky, aké platia pre prípustnosť kasačnej sťažnosti podľa ustanovení Správneho súdneho poriadku, najvyšší súd sa námietkou sťažovateľa ohľadne dodržania postupu podľa § 60 Správneho poriadku vecne zaoberal aj napriek tomu, že ju sťažovateľ v konaní pred krajským súdom neuplatnil.

33. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia krajského súdu a konania, ktoré mu predchádzalo, v zmysle námietok uvedených v kasačnej sťažnosti, dospel kasačný súd k záveru, že krajský súd postupoval v súlade so zákonom, keď žalobu zamietol. Kasačný súd preto podľa § 461 Správneho súdneho poriadku zamietol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú.

34. O trovách kasačného konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 168 Správneho súdneho poriadku tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

35. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyseľne (§ 139 ods. 4 Správneho súdneho poriadku).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.